



Ο ΔΕΚΑΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΚΑΛΟΥ ΤΗΛΕΘΕΑΤΗ

1. Επιλέγω μαζί με τους γονείς μου τις εκπομπές που θα παρακολουθήσω. Προτιμώ ποιοτικές εκπομπές.
2. Η καθημερινή παρακολούθηση δεν ξεπερνά τη μία έως δύο ώρες.
3. Παρακολουθώ τηλεόραση στους κοινόχρηστους χώρους του σπιτιού π.χ. στο καθιστικό.
4. Βλέπω τηλεόραση παρέα με τους γονείς μου. Μιλώ μαζί τους, σχολιάζω, ανταλλάζω απόψεις, προβληματίζομαι για τα όσα έχω δει.
5. Δεν παρακολουθώ ποτέ τηλεόραση την ώρα που μελετώ.
6. Κλείνω την τηλεόραση όταν δε βλέπω κάποιο συγκεκριμένο πρόγραμμα.
7. Κλείνω την τηλεόραση όταν νιώθω άγχος ή φόβο.
8. Αφήνω κλειστή την τηλεόραση κατά τη διάρκεια των γευμάτων.
9. Κάθομαι σε απόσταση ασφαλείας από την τηλεόραση.
10. Οργανώνω μέρες χωρίς τηλεόραση, με άλλου είδους δημιουργικές ή αθλητικές δραστηριότητες.



Ελάτε να θυμηθούμε τις ΕΓΚΛΙΣΕΙΣ



Ο γιος του κυρ Πέτρου **σπουδάζει** αστροναύτης.
ΟΡΙΣΤΙΚΗ: κάτι το πραγματικό/βέβαιο



Ο κυρ Πέτρος ήθελε **να σπουδάσει** ο γιος του αστροναύτης.
ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ: κάτι το επιθυμητό/αβέβαιο



Ο κυρ Πέτρος έλεγε συχνά στον γιο του «Όταν μεγαλώσεις,
σπούδασε αστροναύτης!»
ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ: συμβουλή/απαίτηση

Χρησιμοποιούμε διαφορετικούς τύπους του ρήματος για να δείξουμε αν η πράξη που περιγράφουμε είναι πραγματική/βέβαιη (**οριστική**) ή επιθυμητή/αβέβαιη (**υποτακτική**) ή ακόμα αν απαιτούμε την πραγματοποίησή της (**προστακτική**). Οι διαφορετικοί αυτοί ρηματικοί τύποι λέγονται **εγκλίσεις**.

Η άρνηση στην οριστική σχηματίζεται με το μόριο **δε(v)**, ενώ στην υποτακτική με το μόριο **μη(v)**.

Π.χ. Ο γιος του κυρ Δημήτρη **δε** σπουδάζει αστροναύτης.

Ο κυρ Δημήτρης επέμενε να **μη** σπουδάσει αστροναύτης ο γιος του.



Προσέχω τον σχηματισμό των εγκλίσεων:

- Όταν περιγράφω κάτι ως πραγματικό/βέβαιο, το τοποθετώ στη χρονική βαθμίδα στην οποία συνέβη/συμβαίνει/θα συμβεί (δηλ. παρόν/παρελθόν/μέλλον). Γι' αυτό και η οριστική εγκλίση σχηματίζει τύπους στους διάφορους χρόνους (οριστική ενεστώτα, παρατατικού, αορίστου, συνοπτικού μέλλοντα, εξακολουθητικού μέλλοντα, παρακειμένου, υπερσυντελικού, συντελεσμένου μέλλοντα).
- Όταν περιγράφω κάτι ως επιθυμητό/αβέβαιο ή απαιτώ την πραγματοποίησή του, δεν το τοποθετώ σε χρονική βαθμίδα. Έτσι, η υποτακτική και η προστακτική είναι άχρονες εγκλίσεις.
 - Οι βασικοί και πιο συνηθισμένοι τύποι της υποτακτικής σχηματίζονται με το *να* + τους τρεις απλούς τύπους ποιού ενεργείας (εξακολουθητικό – επαναλαμβανόμενο, συνοπτικό – στιγμιαίο, συντελεσμένο): π.χ. *να γράφω* – *να γράψω* – *να έχω γράψει*. Υπάρχουν και άλλοι τύποι υποτακτικής που παράγονται επίσης με το *να*:
π.χ. *να έγραφα* – *να έγραψα* – *να είχα γράψει*.
 - Η προστακτική σχηματίζεται με τον εξακολουθητικό – επαναλαμβανόμενο και με τον συνοπτικό – στιγμιαίο τύπο του ποιού ενεργείας: π.χ. *γράφε* – *γράψε*.

Ας μετατρέψουμε τον ΔΕΚΑΛΟΓΟ ΤΟΥ ΚΑΛΟΥ ΤΗΛΕΘΕΑΤΗ στην εξακολουθητική **ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ**, β' πρόσωπο ενικού:

1. Να επιλέγεις...

This image shows a blank sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

Μετατρέψτε τώρα τον ΔΕΚΑΛΟΓΟ ΤΟΥ ΚΑΛΟΥ ΤΗΛΕΘΕΑΤΗ στην συνοπτική **ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ**, β' πρόσωπο πληθυντικού:

1. Επιλέξτε...
